

[Fisker.]

stigende Motorafgift vil man nu gaa ind paa at nedsætte Skatterne, saaledes som de var ved 1915—16, at aflaste de Prioriteter, som de faktisk jo er. Med andre Ord, det er en direkte Nedsættelse af de offentlige Afgifter, som man i sin Tid har overtaget Ejendommene med.

Naar dette er Tilfældet, er der ingen Grund til at tale om, at der endnu er saa meget tilbage, for saa bliver nemlig Sandheden den, at der overhovedet intet bliver tilbage af disse Vejudgifter, men at der endogsaa tilføres Amterne saa mange Penge, at de kan faa et Overskud, der kan overføres paa andre Konti.

Ministeren nævnte i denne Forbindelse, at jeg havde talt om en kendt jydsk Vejinspektør, og han udtalte, at det var meget interessant, at jeg havde gjort Tinget bekendt med, hvad denne Mand havde fremsat om Ejendomspriserne. Jeg beklager, at Ministeren har en daarlig Hukommelse eller Opfattelsesevne, for jeg sagde nemlig ikke Ejendomspriserne. Jeg nævnte, at denne Mand havde sagt — og jeg mener, at han har Ret deri —, at vi kommer dertil nu, at man ikke alene kan dække samtlige Vejudgifter i den nærmeste Fremtid med Motorskatten, men ogsaa kan ophæve de gamle Vejskatter. Det var det, han sagde.

Saa siger den højtærede Minister: Naar man nu vil hævde, at Vejudgifterne er nedadgaende og Vejskatterne næsten er ophævet eller vil blive ophævet i den nærmest kommende Tid, hvad Mening er der saa i fra Socialdemokratiets Side at fremsætte et Forslag om at anvende 50 Mill. Kr. til særlige Vejanlæg? Den højtærede Minister maa være i Knibe, naar han bruger dette Argument, han ved jo fuldt ud, hvad Grunden er til dette Forslags Fremsættelse. Det er aldeles ikke det afgørende, at man paa een Gang vil istandsætte Vejene grundigt i meget stor Stil, nej, det er den Arbejdsløshed, der hærger Samfundet, og som efterhaanden faar stadig mere ødelæggende Følger, denne uhyggelige Arbejdsløshed, som truer med ikke alene at ødelægge Hjem i Titusindetal, men ogsaa mange Kommuners Økonomi, det er den, der har faaet os til at stille Forslag om, at Staten her tager Initiativet og sætter offentlige Arbejder i Gang, som ikke alene kan afhjælpe Arbejds-

løsheden, men samtidig kan skabe nyttigt Arbejde. Det er det, der har været Hensigten med vort Forslag, og det er sandelig ikke udelukkende det, der har været afgørende, at man her skulde hjælpe Amterne med et Tilskud. Det er Arbejdsløsheden, som staar bag hele vort Kriseforslag, ogsaa naar Talen er om Vejudgifter.

Dernæst kom den højtærede Minister ind paa Sygehusudgifterne. Det forekommer mig, at Ministeren til at begynde med mente, at jeg skulde have sagt noget om, at ogsaa de vilde blive mindre. Jeg har, hvad der vil kunne ses af Fortrykket, meget stærkt gjort opmærksom paa, at vi har i de Aar, der nu er gaaet, gennemført store Udvidelser af Sygehuse, og de fleste Amter har paadraget sig store Udgifter til Nyopførelse af Sygehuse og til Udvidelse af allerede bestaaende Sygehuse, derved har man skaffet saa megen Sengeplads til Stede, at der efter min Mening vil blive Ro i nogle Aar angaaende nye Udvidelser af Sygehuse; men jeg har jo samtidig gjort opmærksom paa, ud fra det særlige Kendskab, jeg har til Sygehusforhold, at der efter min Mening ikke vil være Grund til at regne med, at Udgifterne til Driften vil blive væsentlig mere nedsat, end de allerede er.

Jeg har nævnt Tal fra det Højdepunkt, de laa oppe paa, til nu, hvorved jeg vilde slaa fast, at ca. 20 pCt. var Udgifterne til Sygehusenes Drift faldet, særlig naar man tog Budgettet for 1928—29 med. Jeg har endvidere gjort opmærksom paa, at naar man regner Københavns Amt med, bliver Forholdet et noget andet; fordi man her har ganske særlig store Bekostninger, vil man komme ned paa 14—15 pCt., men jeg er i min Argumentation gaaet ud fra, at Beløbet 11 Mill. Kr. er overført ogsaa til 1928—29, maaske med en lille Nedgang paa Grund af Nedgangen i Forplejningsudgifterne og Lønningsudgifter.

Jeg har altsaa accepteret dette, at man ikke kan regne med en nævneværdig Nedsættelse af Udgifterne paa dette Omraade foreløbig, og derudfra har jeg saa slaaet fast, at naar man regner med Udgiften til Sygehusenes Drift fra 1915—16 til nu, har man i Virkeligheden, sammenholdt med Vejudgifterne, naar man lægger Motorskattens Overskud over til den anden Konto, paa disse to Budgetter en reel Stig-